

Wilt u reageren op iets wat u in Margriet of op www.margriet.nl heeft gelezen, of wilt u een ervaring delen? Stuur dan een e-mail naar praatmee@margriet.nl. Vermeld uw naam, adres en telefoonnummer. Liever reageren per post? Stuur uw reactie dan naar: Laura Kraeger, Margriet Praat mee, Postbus 1650, 2130 JB Hoofddorp. Stuur uw reactie exclusief naar Margriet. De redactie houdt zich het recht voor uw reactie te bewerken en/of in te korten.

Mijn verhaal

Ria: "De adrenaline stijgt, die laatste minuten voor de start. En dan, na een duidelijke 'Go!' komt de roedel husky's springend en enthousiast blaffend op gang om de kar over het parcours te trekken. Het is de eerste keer dat mijn zoon en zijn team mogen meedoen aan het WK in Borken. Wat hebben we hier met ons hele gezin naar toegeleefd. In mijn buik voel ik een kriebel van opwindend en geluk.

kreeg hij enthousiast. En dus, toen Siebren achttien was, vertelden zij samen dat ze nu dan eindelijk allebei hun eerste pup wilden aanschaffen, en over hun serieuze plannen voor de sledehondensport. We besloten ons met z'n allen - ook Caressa's vriend en onze jongste zoon Stian deden mee - in te lezen en voor te bereiden, waardoor iedereen zich vanaf het begin erg betrokken voelde. De passie voor husky's die Siebren op ons allemaal heeft overgebracht, is een *way of life* geworden. De verzorging van de dieren begint om half zes 's morgens met het schrobben van de kennels, het voeren en uitlaten. Daarna gaan mijn man en Siebren naar hun werk om na zeven uur 's avonds meteen weer terug te gaan naar de honden: trainen, kennels repareren, noem maar op. In de weekenden komen Caressa en haar vriend met hun husky langs, en zo is ons leven nóóit saai.

'Doordat onze zoon zijn droom met ons deelde, kregen wij als ouders de kans hierin mee te gaan, wat ons als gezin nog dichter bij elkaar heeft gebracht'

Siebren was als vierjarige al verliefd op poelhonden. 'Als je later groot bent...', zeiden mijn man en ik. We konden ons zijn verlangens voorstellen, omdat we zelf gek zijn op dieren. Bovendien zagen we hoe zeer hij het meende als hij met een glinstering in zijn ogen over husky's sprak. Ook onze dochter Caressa

gebracht. Ik vind het prachtig hoe we allemaal op onze eigen manier zo'n verbinding voelen met de honden en de natuur; het zorgt in ieder van ons voor een balans die heel veel energie geeft. Op het WK in Borken eindigde Siebren's team op de tiende plaats, wat niet mis is bij zo'n groot deelnemersveld. Het is voor ons een motivatie om nog meer liefde te steken in onze sport. En hopelijk doen we dat, in de toekomst, vanuit Zweden. Waar we dan samen, op een grote boerderij, kunnen genieten van de natuur en het trainen in de sneeuw."

www.siroasca.com

